

וכן בשם "גמרא סדורה המאיר", מרומז שם התנא הגדול רבי מאיר, אשר רבינו הקדוש בחר במשנתו הסדורה, וממנה ערך את הששה סדרי משנה. אלא ששינונו (עירובין יג): "לא רבי מאיר שמו אלא רבי מישא שמו". וכן לכאורה יש לציין שלא מצינו שם "מאיר" בישראל לפני התנא הקדוש רבי מאיר. ויש לשאול כיצד זכה רבי מישא לכינוי הנפלא "רבי מאיר"? לכאורה, משום שעשה את משנתו סדורה, כמו שאמרו רבותינו (שם): "מעיקרא אתא לקמיה דרבי עקיבא, ומדלא מצי למיקם אליביה - אתא לקמיה דרבי ישמעאל וגמר גמרא, והדר אתא לקמיה דרבי עקיבא וסבר סברא". כלומר, שקודם היה רבי מאיר אצל רבי עקיבא ולא הבין דבריו (עיין במנחות כט. שאפי' משה רבינו לא הבין דברי ר' עקיבא), והתקשה בלימודו מאוד, מה עשה? הלך אצל רבי ישמעאל לסדר משנתו, שמשנתו של ר' ישמעאל מסודרת מאוד (כגו' שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת), ומתוך כך חזר לר' עקיבא לעיין במשנתו. וכל כך עלה בידו, עד שכינו אותו "רבי מאיר". ולמה "מאיר"? אומרת הגמרא שזה משום "שהוא מאיר עיני חכמים בהלכה". כי כאשר יש סדר בלימוד אפשר להגיע להשגות נפלאות בתורה. וכן רבי מאיר, שהיה תלמיד מתקשה אצל רבי עקיבא, נתעלה בזה להיות גדול הדור, עד שאמר עליו רבי אחא בר חנינא (שם): "גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שאין בדורו של רבי מאיר כמותו". וכך נאה ויאה ל"גמרא סדורה", שמטרתה היא לסדר את התלמוד לפני התלמיד, להיקרא גם "המאיר".

המילה "המאיר" גם מדגישה את האיכות החיצונית של "הגמרא סדורה", את ההדפסה הקפדנית המפוארת והמאירה, באשר הדברים נדפסים על נייר איכותי, עם דיו איכותי. וכן מדגיש את העימוד המושקע של הגמרא, שיצא בתוכנת עימוד מיוחדת ומקצועית מאוד, אשר הומצאה על ידי יהודי יקר וחביב, ר' דניאל ויצמן, על מנת שיהיה הכל מאיר מאוד ללומד, "למען ירוץ קורא בו" (חבוק ב,ב).

ואחרון אחרון חביב, מוקירים אנו ב"גמרא סדורה המאיר" את שם הפטרון החשוב והגדול, יקירינו ר' מאיר רוטנברג הכהן הי"ו, אשר עומד מאחורי המפעל. ר' מאיר, לא רק שהקדיש וקבע יד ושם לזכרון נצח ב"גמרא סדורה המאיר מהדורת יעקב יוסף" על שם אביו ר' יעקב יוסף הכהן בן לאה ע"ה, אלא שגם השקיע כוחות רבים שגמרא סדורה תתקבל על ידי כל קהילת ישראל ורבותיהם שליט"א. וחיבר בין הרבה תלמידי חכמים וגדולים למען זה, ובהחלט זכה לקיים את המשנה (סנהדרין ח:ה): "כיננס לצדיקים - הנאה להם והנאה לעולם". ובכך אנו מתכבדים להוסיף כתר שם טוב וכתר כהונה על גבי כתר תורה, לתת את שמו על מפעלינו הקדוש - "גמרא סדורה המאיר".

ממעלות החיבור "גמרא סדורה המאיר":

א) הגמרא מסודרת בעימוד של פסקאות, משפטים ופסוקים על פי מבנה המשפט, שכך תקל על הלומד המרוצה בלימוד, וכן יקל עליו הזיכרון, כיון שהדברים מסודרים, וכל קושיה, תירוץ או ציטוט עומדים בפני עצמם.

ב) שמות האמוראים והתנאים הודגשו על מנת להקל על תשומת הלב ולהקל על הזיכרון.

ג) ניקוד הפסוקים, כתיב חסר ומלא הותאמו לפי המסורה.

ד) ציינו את מקורם של משניות ופסוקים.

ה) על פי הסכמת גדולי דורנו, בכמה מקומות שינינו את הגרסא מגרסת דפוס וילנא על פי כתבי היד המפורסמים של הגמרא. (ציונים של שינוי מגרסת דפוס וילנא מפנים למקורות הנמצאים בסוף המסכת).

ו) את פרוש רש"י שינינו במעט מקומות, כמו במקום שהצנזורה הארורה נגעה בו. רוב השינויים ברש"י ובתוספות הם על פי דפוסים ישנים (ונציה, ושוניצנו, ופיזרו, ומסומן ב^א) והמיעוט על פי הערות הדקדוקי סופרים (ומסומן ב[~]).